

[Indenrigsministeren.]

de hovedprincipper, hvorom der er opnået nordisk enighed, og det ville således ikke være muligt at ændre ministeriets bekendtgørelse på dette punkt uden forudgående nordiske drøftelser. Der er mellem indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen enighed om, at man ikke bør medvirke til en ubetinget liberalisering af speciallægeuddannelsen på bekostning af tilgangen til almen praksis. Det kan ikke være i samfundets interesse, at der uddannes væsentligt flere speciallæger, end der er behov for, så meget mere som et af de største og mest aktuelle problemer i sundhedsvæsenet i øjeblikket må siges at være uddannelsen af tilstrækkeligt mange praktiserende læger, på hvis virksomhed en meget stor del af hele sundhedssystemet fortsat må baseres.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret; jeg fik det indtryk, at man arbejder med sagen, og at der skulle være mulighed for revision. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, at når man faktisk har indført adgangsbegrænsning for lægerne for uddannelse på et højt plan, så er det jo egentlig i strid med praksis på alle andre områder. I hele det danske uddannelsessystem stiler man jo efter, at unge skal kunne få en uddannelse, der svarer til deres evner og interesse, uden hensyn til hvor de bor i landet, og så vidt jeg kan skønne over tilstrømningen til en række fagområder ved universiteterne, næres der jo ikke bekymringer fra myndighedernes side for, at der ikke skal blive behov for de mennesker, der gennemgår uddannelserne. Derfor synes jeg, det er meget betænkeligt, at man laver så fast en ramme for speciallægerne, og jeg er bekymret både af hensyn til hele sygehusvæsenet, og fordi jeg mener, at man meget nemt får en skævhed i uddannelsen, at man favoriserer, som jeg sagde, læger, der er bosat i København, på bekostning af unge læger, der er bosat i provinsen, og jeg er meget bange for, at man begunstiger mandlige læger fremfor kvindelige læger. Ja, ministeren smiler, men når man skal vælge et vist antal ud af et betydeligt større antal ansøgere og man faktisk vel nærmest tager disse ind med henblik på, at det drejer sig om chefstillinger, der skal besættes i fremtiden,

så er jeg oprigtig talt bekymret for, at det kommer til at gå ud over de kvindelige medicinske kandidater. Og jeg mener, det er særlig betænkeligt med hensyn til det speciale, jeg især nævnte, kvindesygdomme og fødselshjælp, som efter min mening i høj grad må være et speciale, der er velegnet for kvinderne; jeg mener altså, at man absolut bør stille imod en liberalisering af uddannelsen, og jeg vil spørge, om ministeren ikke endnu en gang vil overveje dette.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil da være meget ked af det, hvis det var rigtigt, at man diskriminerede over for kvindelige medicinere, specielt inden for dette speciale, og det håber jeg virkelig ikke er tilfældet.

Jeg vil gerne sige, at det er jo rigtigt, at disse kursusstillinger i øjeblikket er koncentreret om København, idet fødselsanstalten i Århus ikke har ment at kunne påtage sig uddannelsen på disse kursus.

I øvrigt vil jeg pege på, at vi får vel før eller senere mulighed for også at placere nogle specialistuddannelsessøgende læger ved Odense universitet. I øvrigt er det ikke mit indtryk, at der er så voldsomt pres på i øjeblikket; rent faktisk kan man vel opfylde de behov, der er.

Når det ærede medlem på ny vender tilbage til spørgsmålet om at favorisere specialisering, vil jeg sige, at jeg vil i hvert fald nødig favorisere specialisering på bekostning af læger, der uddanner sig til almen praksis, for sandheden er jo, at sundhedsvæsenet i Danmark ikke kan eksistere uden den praktiserende læge; det er simpelt hen det fundament, på hvilket hele vort sundhedsvæsen og hospitalsvæsen hviler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Adam Møller* til økonomiministeren:

„Da det ifølge pressemeddelelser forventes, at regeringen vil træffe beslutning om snarest at afskedige kontorchef Vagn Jensen med fuld pension, anmodes ministeren om at oplyse, hvilket samlet beløb der i så fald må påregnes udbetalt i pension til kontorchef Vagn Jensen i tiden indtil udgangen